

[Eva Møller]

ning af, om det vil være muligt med en tilbagebetalingspligt eller et rentetilskudsstop, dersom det i løbet af støtteåret – rentetilskuddet tildeles som bekendt ifølge lovforslagets § 2 for et år ad gangen – viser sig, at den faktiske årsindkomst væsentligt overstiger den beregnede årsindkomst.

Med disse bemærkninger tilsiger jeg vores positive medvirken til forslaget og udvalgsarbejdet.

Hans Jørgen Holm (V):

Da mit partis ordfører, hr. Tørnæs, ikke kan være til stede, skal jeg på venstres vegne gøre nogle betragtninger over lovforslag nr. L 198.

De økonomiske forhold for de studerende er i høj grad utilfredsstillende. Det, som er problemet for de uddannelsessøgende, er helt klart rentens højde, og det er altså også på det område, at den økonomiske politik, som regeringen fører, rammer uheldigt. Desværre er det ikke kun de uddannelsessøgende, den førte økonomiske politik rammer; også for erhvervslivet er den høje rente et meget alvorligt problem.

I princippet mener vi, at det er rigtigt, sådan som det blev indført i 1975, at de studerende optager statsgaranterede banklån, men vi gør opmærksom på, at dengang var renten ca. 9 pct. Det er således ikke princippet med de statsgaranterede banklån, der er noget galt med. Man må sige, at det er udviklingen på grund af den førte økonomiske politik, der har bragt de studerende i den situation, de er i i dag. Det er således først og fremmest et ansvar, regeringen har på grund af den politik, den har ført.

Angående selve forslaget synes vi nok, det er rimeligt, at det rentetilskud, man kan opnå, sættes i relation til den studerendes indtjening, således at man kun kan få rentenedsættelse for den del af gælden, der ligger over et vist niveau af indtjeningen pr. år, og at ordningen gælder alle. Det havde imidlertid været ønskeligt, at det behov, vi her taler om, havde haft en klart midlertidig karakter. Dette er ikke tilfældet, idet meget tyder på, at regeringens politik ikke fører frem til at forbedre forholdene for de studerende. Der synes jo ikke at være noget tegn på en generel nedsættelse af renten.

I den konkrete situation er det måske endnu værre, at ministeren i bemærkningerne til lovforslaget henviser til lovforslag nr. L 155 angående mulighed for at optage rentelette statslån, idet det forslag er lavet på en sådan måde, at det udelukker en stor del af de studerende fra at optage sådanne statslån og dermed forbedre deres økonomiske situation – oven i købet den del, som ikke kan få stipendier. Det vil blive disse studerende, der vil få den største rentebyrde at skulle afdrage efter et studieforløb.

Vi må konkludere, at behovet for en gældssanering for de studerende er overordentlig stort, og da der også er positive elementer i det foreliggende forslag, vil vi gerne kigge nærmere på forslaget i udvalget.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Jeg skal starte med at takke ministeren for det fremsatte forslag og i øvrigt takke de ordførere, der har sagt, at det var en glimrende teknik, der lå til grund for forslaget. Forslaget er jo stort set en genfremsættelse af det forslag, vi fremsatte for et års tid siden – forudsat, at de 10 pct. holder. Men det er altså også en forudsætning. Det kan man måske tvivle på med den beløbsramme, der er, men det håber vi at de gør.

Jeg mener også, det er på tide, at der rettes op på de skader, der skete i 1975. Det er gribende at høre fru Eva Møller stå og sige, at i dette forslag kender man ikke alle konsekvenserne og derfor kan det være vanskeligt. Fru Eva Møllers parti var med til at gennemføre det, der skete i 1975, og må nu konstatere, at man kendte altså ikke alle konsekvenser. Man siger jo selv, at de konsekvenser, der er kommet ud af det, kan man godt se ikke er helt heldige.

Det havde regeringen ikke lod og del i. Men regeringen har lod og del i den SU-reform, der nu er undervejs. Jeg må nok sige, at den gør, at dette problem fortsætter. Man er ikke ude over det med den SU-reform, man har lavet, og det synes jeg nok er beklageligt. Det ville have været rart, hvis bevillinger til de studerende var lagt hen i den første del af studieforløbet og ikke lå spredt lidt inde i studieforløbet – og så noget gældssanering bagefter, fordi det andet alligevel ikke var godt nok. Det var bedre, hvis vi havde fået en ordentlig SU-reform, så dette pro-